

присъствието на Божествения Духъ върху човѣка! Той чувствува въ себе си онова вѣчно благо, което внася радост и веселие. Съвременнитѣ хора иматъ различни понятия за присъствието на Духа. Велико нѣщо е присъствието на Божествения Духъ въ човѣка! Съвременната наука нарича това състояние „пробуждане на съзнанието.“ Думата „съзнание“ обхваща само едната страна на понятието „духъ.“ Думата „духъ“ въ българския езикъ е силна дума. Другата страна на понятието „духъ“ подразбира великото въ свѣта, което осмисля вътрешния животъ, което поставя всичко въ права посока, което туря въ контактъ човѣка съ всички живи, разумни същества, повдига го и го обезсмъртява. Духътъ е източникъ или носителъ на живота. Дето се явява силата на човѣка, тамъ се явява духътъ. Значи, силата на човѣка зависи отъ Духа. Дето се явява Духътъ, тамъ се явява животътъ. Когато Духътъ напусне човѣка, той губи съзнанието си, т. е. губи Духа. Ако проследите пулса на човѣкъ, въ когото Божествениятъ Духъ работи, ще видите, че има голѣма разлика въ сравнение съ пулса на другъ, въ когото Божествениятъ Духъ не работи. Тамъ, дето Духътъ работи, пулсътъ е ритмиченъ, хармониченъ. Тамъ, дето Духътъ не работи, пулсътъ е дисхармониченъ.

И тъй, първото нѣщо: човѣкъ трѣбва да създаде Божественъ ритмусъ на своето сърце. Какъ ще се образува този ритмусъ? Когато Божествениятъ Духъ започне да работи въ човѣка, той неусѣтно придобива този пулсъ, този Божественъ ритмусъ на своето сърце. Ритмусътъ на човѣшкото сърце е ритмусътъ на неговия животъ. Този ритмусъ, този пулсъ е Божественъ. Той иде въ свѣта, за да ритмува всичко. Животътъ на хората върви, именно, споредъ този пулсъ. И затова, съ право можемъ да кажемъ: дето има пулсъ, тамъ и животъ има. Ние сме дошли до пулса на кръвоносната система, който се изразява чрезъ сърцето, но и сърцето, само по себе си, има свой пулсъ.

Сега, главното качество, което характеризира човѣка, като мислецо същество, е неговата мисль, неговата разумность. Разумниятъ човѣкъ се отличава пъкъ съ любовта си. Любовта на разумния човѣкъ е толкова широка, че при каквито условия да го поставятъ, както и да се измѣнятъ тия условия, тя е постоянна и обхваща всичко. Разумниятъ човѣкъ е готовъ да даде хапката отъ устата си; той е готовъ на всѣкакви разумни услуги. Да услужите на човѣка, това не значи само да го задоволите, но да му услужите